

מצב העיר «חדשות

העירייה תפצה את בעלי הקרקעות בפארק ב-120 מיליון שקל

בית המשפט קיבל את תביעת בעלי הקרקעות בפארק הבאסה, לאחר שבבער קיבלה ועדת הערר המתוזזת את טענות העירייה. טכום הפיצוי יעמוד על 45 אלף דולר לדונם

סתי, בעלי הקרקע טענו בעבר שתפצות קרי-קועותיהם לטובת הפארק העירוני בהצלחה, יסתכנו בסכומי כסף עצומים ומיוחדים, ועל כן יש לבצע במקום תוכנית אחרת והלקוחה שתעניק לבעלים זכויות בניה עירונית במי-תם במקום תשלום פיצויים. אלא שעיריית הוצלה, בהאשר לאשת העיר הקרומת יעל גרמן, סירבה לבצע במתחם תוכנית אחרת וחי-לקוחה, וקבעה כי הקרקע תופקע בנגר תשלום פיצויים. עכשיו אהנו רואים, שהמאבק המר שניהלה נגדו נכנס מאות בעלי קרקעות, היה מיותר, וגם עולל לבעלים שכרושם נלקח מהם כנגד רצונם - מאבק שאף העמיס על הקופה הציבורית תשלומי פיצויים שניתנו היה להמנע מהם. השוכן שרשיות המזרחיים שנטשה יעל גרמן, לא יגרמו עולל לבעלי קרקעות, ולא ירכיב במאב-קים מיוחדים.

מעיריית הרצליה נמסר השוכני: "יעי-ריית הרצליה לומרת את החלטת בית המשפט. פארק הרצליה הינו שטח ציבורי המהווה ריאה ירוקה ושמרומת טבע יפיפה לדרומה ההנוכחים".

על החלטת ועדת הערר, ובית המשפט קיבל השוכני את ערעורם.

לרכיב ע"ד עורד ישראל, שייצג את מרכיב בעלי הקרקע עקרוני, כי יש לקחת בחשבון, בעת בחינת ירידת הערר עקב שינוי הייעוד לפארק, את מרכיב הפוטנציאל התכנוני של הקרקע, ואין מודרך ברכיב ספקולטיבי בפיצוי, אותו יש לנטרל ולא לשלם בניגוד תשלום לבעלים".

ע"ד ישראל הוסיף: "באשר למתחם הנא-הייעוד לפארק גום לירידת ערר משמעותית של הקרקע, שיש לפנות את הבעלים בניגוד סכום הפיצוי שקבע אותו שמאי הוא 45 אלף דולר לדונם.

יום שני השוכני פסק בית המשפט המחוזי בתל אביב כי עיריית הרצי-ליה תיאלץ לשלם פיצויים לבעלי הקרקעות של מתחם הבאסה בניגוד ירידת הערר והאובדן הפוטנציאלי של העירייה לצורך הקמתו של פארק הרצליה. סכום הפיצוי יעמוד על סך של 45 אלף דולר לדונם, ומכיוון ששטח פארק הרצי-ליה הינו 717 דונם, סכומי הפיצוי הכוללים עשויים להגיע לכ-120 מיליון שקל בתוספת הצמדת הריבית.

אמיר ארבל
במחנות פארק
הבאסה, ע"ד עורד
ישראל
יצילום ירי קידר ית"צ

של מתחם הבאסה, תביעה נגד עיריית הרצי-ליה בהדישה לפיצויים על הפקעת הקרקעות שברשותה לטובת הקמתו של פארק הרצליה. העירייה טענה אז כי אין לפצות את בעלי הקרקעות, שכן מודרך בקרקע הקלאית, ללא כל פוטנציאל של שינוי יעוד, ואכן התבטעה נדרתה. בעלי הקרקעות הגישו ערר לוועדת הערר המחוזית בתל אביב. הוועדה מינתה שמאי שקבע כי לקרקע התקלאית שייצגה שונה לצרכי ציבור ולפארק היה פוטנציאל שונה לשינוי יעוד בעתיד הרחוק, ושינוי מסוים לשינוי יעוד בעתיד הרחוק, ושינוי